

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2013/2006(INI)

12.7.2013

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i
trwałego rozwoju
(2013/2006(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: María Irigoyen Pérez

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że pomimo faktu, iż sektor przemysłu poniósł dotkliwe straty na skutek obecnego kryzysu gospodarczego, nadal stanowi on bez wątpienia jeden z największych atutów UE na poziomie międzynarodowym oraz siłę napędową do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” dotyczących wzrostu, zatrudnienia, innowacyjności, badań naukowych, rozwoju, trwałego rozwoju i konkurencyjności; zwraca uwagę, że w porównaniu z okresem przedkryzysowym obecnie całkowita produkcja w przemyśle spadła w sumie o 10%, a ponad 3 mln miejsc pracy w tym sektorze zostało zlikwidowanych; zauważa jednak, że istnieje ryzyko wzrostu deficytu pracowników dysponujących umiejętnościami dostosowanymi do potrzeb zrównoważonego rozwoju;
2. wyraża zaniepokojenie z powodu masowej deindustrializacji wielu tradycyjnych regionów przemysłowych Europy; uważa, że dawne regiony przemysłowe mogą odegrać ważną rolę w procesie reindustrializacji; przypomina w związku z tym, że uwaga publiczna odwróciła się od dawnych regionów przemysłowych, oraz że należy stworzyć odpowiednie możliwości inwestycyjne dla konkretnych strategii rozwoju regionalnego ze względu na stawiane im szczególne wyzwania; wspiera w związku z tym inicjatywy „re-shoring” mające na celu relokację sektorów produkcji i usług z państw trzecich;
3. wyraża głębokie zaniepokojenie skutkami pogorszenia koniunktury finansowej i gospodarczej, spadkiem ilości inwestycji oraz pogłębianiem się nierówności w UE, w szczególności w odniesieniu do wydajności, konkurencyjności oraz dobrobytu w poszczególnych regionach; zaznacza, że zasadnicze znaczenie ma przyjęcie zdecydowanych środków politycznych i przeznaczenie odpowiednich zasobów finansowych na wsparcie odrodzenia sektora przemysłu na rzecz zrównoważonej Europy, w oparciu między innymi o sektor kultury i sektor kreatywny oraz o nowe technologie, takie jak nanotechnologie, biotechnologie czy mikroelektronika; podkreśla, że jeśli nie podejmie się takich kroków, to gwałtowne spowolnienie produkcji przemysłowej będzie miało poważny negatywny wpływ nie tylko na wydajność UE, ale także na spójność społeczną i terytorialną, a „luka technologiczna” istniejąca między Unią Europejską a innymi strategicznymi obszarami (Stany Zjednoczone, państwa BRICS) poszerzy się do niebezpiecznych rozmiarów;
4. podkreśla, że przyszła polityka spójności będzie jedną z głównych strategii politycznych UE wspierających innowacyjny przemysł poprzez inteligentną specjalizację, dzięki czemu będzie można sprostać wyzwaniom związanym ze zrównoważoną energią, zmianą klimatu oraz wydajnym wykorzystaniem zasobów zarówno materialnych, jak i ludzkich; w związku z tym stoi na stanowisku, że zasadniczym czynnikiem reindustrializacji UE i jej regionów poprzez prawdziwie nowoczesną – sprzyjającą włączeniu społecznemu, zrównoważoną, efektywną energetycznie i wysoce konkurencyjną – strategię polityczną na rzecz przemysłu jest wsparcie ze strony przyszłej polityki spójności oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; wzywa do lepszej koordynacji polityki spójności i programu „Horyzont 2020” oraz ich większej synergii w celu stworzenia

regionalnych inkubatorów innowacji i zwiększenia innowacyjności na szczeblu regionalnym;

5. podkreśla, że w celu osiągnięcia wysokiego poziomu specjalizacji w przemyśle europejskim podczas planowania strategii regionalnego rozwoju przemysłowego dla poszczególnych regionów i sektorów należy brać pod uwagę cechy charakterystyczne regionów i ich szczególne mocne strony;
6. podkreśla, że obszary przygraniczne, posiadające wspólne cechy terytorialne, stają wobec podobnych wyzwań w zakresie uprzemysłowienia; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do opracowania strategii transgranicznej restrukturyzacji przemysłowej, której celem będzie stworzenie transgranicznych klastrów, oraz wspólnych strategii w dziedzinie szkoleń i zatrudnienia na obszarach transgranicznych;
7. podkreśla potrzebę opracowania na szczeblu unijnym, a także w ramach krajowych programów reform, jasnych strategii politycznych na rzecz konkurencyjności przemysłu poprzez bardziej ukierunkowane podejście strategiczne i terytorialne, które obejmuje ustalenie priorytetów w odniesieniu do: ułatwienia dostępu do finansowania i instrumentów mikrokredytowych, wsparcia badań i rozwoju, kształcenia, szkolenia zawodowego oraz kształcenia ustawicznego, uproszczenia procedur administracyjnych i budowy potencjału, aby umożliwić przedsiębiorstwom prowadzenie działalności przy możliwie najniższych kosztach, jasnych przepisów środowiskowych, zmniejszenia opodatkowania pracy, większej elastyczności na rynku pracy, poprawy infrastruktury przyjaznej środowisku, większego zaangażowania i koordynacji władz lokalnych i regionalnych, a także zainteresowanych podmiotów sektora publicznego i prywatnego oraz silnego wsparcia MŚP, przedsiębiorców i przedsiębiorstw społecznych; uważa, że bardziej skoordynowane podejście między poszczególnymi szczeblami rządu a zainteresowanymi stronami może być wypracowane przez włączenie proponowanych paktów terytorialnych i instrumentów do umów o partnerstwie, aby zbliżyć ze sobą te podmioty w celu ukierunkowania i koordynowania ich działań oraz przeznaczania ich środków finansowych na potrzeby realizacji celów strategii „Europa 2020”;
8. uważa, że procesowi reindustrializacji Europy winny towarzyszyć wysiłki zmierzające do tworzenia miejsc pracy dla młodzieży, co wymaga skorelowania wspólnotowych strategii zatrudnienia oraz przyszłych potrzeb przemysłu europejskiego, opracowania regionalnych i narodowych programów zapewniających młodzieży efektywne kształcenie techniczne, a także wspierania rozwoju przedsiębiorczości wśród osób młodych poprzez dostęp do funduszy europejskich oraz doradztwo biznesowe;
9. przypomina, że gospodarki regionalne stanowią klucz do osiągnięcia inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, gdyż dysponują zarówno konieczną wiedzą, jak i zdolnościami do angażowania lokalnych zainteresowanych stron - zgodnie ze specyfiką danego regionu; ponownie zwraca uwagę na podstawowe znaczenie łączenia programów na rzecz innowacyjności i zrównoważonego rozwoju na szczeblu regionalnym, krajowym i europejskim poprzez opracowywanie zaawansowanych krajowych i regionalnych strategii badań i innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji (RIS3);

10. wyraża opinię, że aby europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne zapewniały bardziej ukierunkowane wsparcie w ramach strategicznego i zintegrowanego podejścia, należy nadal realizować regionalne strategie innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji, co stanowi warunek *ex ante* otrzymania wsparcia finansowego przeznaczonego na cel dotyczący badań, rozwoju i innowacji w ramach przyszłej polityki spójności; zaznacza, że takie regionalne strategie innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji w oparciu o przewagę komparatywną regionów będą wspierać środki pobudzające produktywność, przyciągać kapitał publiczny i prywatny dzięki silnemu efektowi dźwigni, a także pomagać regionom w skupianiu zasobów na kilku kluczowych priorytetach, tak aby mogły one bardziej wydajnie wykorzystywać dostępne środki;
11. podkreśla, że innowacyjność w zakresie gospodarczym, społecznym i środowiskowym będzie musiała znaleźć się w centrum długoterminowych strategii zrównoważonego rozwoju organów krajowych i regionalnych, co będzie możliwe dzięki sieciom silnych współzależności, wymianie wiedzy, a także środowiskom zarządzania i innowacyjności obejmującym klastry wysoko wyspecjalizowanych MŚP oraz gałęzi przemysłu; wspiera utworzenie parków przemysłowych w drodze współpracy władz państwowych i lokalnych, agencji gospodarczych oraz instytutów badań i rozwoju;
12. zgadza się z Komisją i Radą, że nadrzędnym priorytetem powinien być wzrost konkurencyjności na rynku wewnętrznym, ale także w handlu z państwami trzecimi; wzywa państwa członkowskie i Komisję do wsparcia sektorów przemysłu – w szczególności MŚP – w zakresie eksportu i ich umiędzynarodowienia; podkreśla potrzebę i znaczenie określenia standardów europejskich szeroko stosowanych i chronionych przez UE na rynku światowym, zwłaszcza dotyczących odpowiedzialności za środowisko naturalne i odpowiedzialności społecznej, tak aby środki na rzecz innowacyjności przyjmowane przez europejskie przedsiębiorstwa nie godziły w nie, a wręcz stopniowo stawały się normami światowymi, w szczególności poprzez zastosowanie zasady wzajemności;
13. jest głęboko zaniepokojony negatywnym wpływem kryzysu gospodarczego i finansowego na zdolność regionów europejskich do finansowania inwestycji produkcyjnych na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, co niesie ze sobą ryzyko braku realizacji celów strategii „Europa 2020”;
14. zwraca się do Komisji, by zaproponowała minimalne opodatkowanie ekologiczne i socjalne na towary importowane z krajów trzecich, aby spełnić europejskie normy socjalne i środowiskowe narzucone unijnemu przemysłowi;
15. stoi na stanowisku, że oprócz dotacji większą rolę na rzecz konkurencyjnego przemysłu UE powinny odgrywać także pożyczki, kapitał wysokiego ryzyka, gwarancje i inne formy inżynierii finansowej; wzywa do właściwego wykorzystania instrumentów finansowych poprzez połączenie i synergii różnych form finansowego wsparcia zarówno bezpośredniego, jak i pośredniego, w szczególności wsparcia na rzecz MŚP i przedsiębiorstw społecznych, aby zapewnić dostęp do środków finansowych bardziej dostosowany do indywidualnych potrzeb; podkreśla wagę wzmożonej koordynacji poszczególnych strategii politycznych UE oraz różnych dostępnych środków europejskich w celu wspierania reindustrializacji, zgodnie z zasadami pakietu legislacyjnego

dotyczącego polityki spójności na lata 2014–2020;

16. uważa, że biorąc pod uwagę obecny kryzys finansowy, gospodarczy i społeczny, niezbędne są inwestycje prywatne i publiczne w ramach ogólnej strategii na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego; w związku z tym wspiera ogólną reformę systemu udzielania pomocy państwa poprzez zastosowanie podejścia opartego w większym stopniu na czynnikach społecznych i gospodarczych oraz poprzez złagodzenie zasad konkurencji, o których mowa w art. 101 i 102 TFUE; przypomina o znaczeniu uwzględniania w większym stopniu jakości i gospodarności wydatków publicznych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.7.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 42 -: 0 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský